

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๔/๒๕๖๐ วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณี นักวิชาการคลัง ระดับ ๔ สังกัด เทศบาลตำบล

เรื่อง การนำส่งเงินค่าภาษีป้ายของเทศบาลตำบลประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๓ ไม่ครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีบรรจุเข้ารับราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบล ห. ในตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๒ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๘ และได้ย้ายมาปฏิบัติงานที่เทศบาลตำบล ว. ในตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ต่อมาได้เลื่อนระดับเป็นนักวิชาการคลัง ระดับ ๔ และได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานพัฒนารายได้ มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ที่เทศบาลตำบล ว. จัดเก็บเอง รับเงินรายได้ ออกใบเสร็จรับเงิน นำส่งเงินและทำใบสรุปใบนำส่งเงิน ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ว. ที่ ๘๒๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแบ่งงาน การบริหารงาน และมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการภายในเทศบาลตำบล ว. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแบบแสดงรายการภาษีป้ายและรับแจ้งโอนป้ายผู้รับชำระภาษีป้าย ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ว. ที่ ๖๗๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ - เดือน ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จากบริษัท ย. จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท โดยมีนางสาว ร. ผู้จัดการบริษัทฯ เป็นผู้ชำระเงิน และคู่กรณีได้ออกใบเสร็จรับเงินภาษีป้าย (ภ.ป. ๗) เล่มที่ ๑ เลขที่ ๐๗๖ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท ให้เป็นหลักฐานการรับชำระเงิน หลังจากนั้น คู่กรณีแก้ไขสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีป้ายฉบับดังกล่าว โดยแก้ไขจำนวนเงินที่ได้รับชำระค่าภาษีจาก จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท เป็น จำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท ทั้งตัวเลข

และตัวอักษร และลงลายมือชื่อกำกับตัวเลขที่แก้ไขไว้ รวมทั้งแก้ไขวันที่รับเงินจากวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ เป็นวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ จากนั้นคู่กรณีได้นำเงิน จำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท ส่งมอบให้กับนาง ก. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ตามใบนำส่งเงิน เลขที่ ๓๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำยอมรับต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า เงินที่ไม่ได้นำส่ง จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เนื่องจากมีความเดือดร้อน และเทศบาลตำบล ว. ได้เรียกให้ส่งเงินคืนซึ่งคู่กรณีได้นำเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ส่งคืนแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน ภาษีป้าย เล่มที่ ๒ เลขที่ ๐๔๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน ประกอบข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับ หน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการการเมือง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง นักวิชาการคลัง ๔ สังกัดเทศบาลตำบล ว. จึงถือได้ว่า คู่กรณีเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินส่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เทศบาลตำบล ว. ได้แต่งตั้งให้คู่กรณีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแบบ แสดงรายการภาษีป้ายและรับแจ้งโอนป้ายผู้รับชำระภาษีป้าย ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ว. ที่ ๖๗๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ - ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และมอบหมายให้คู่กรณีเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบงานพัฒนารายได้ มีหน้าที่ จัดเก็บรายได้ที่เทศบาลตำบล ว. จัดเก็บเอง รับเงินรายได้ ออกใบเสร็จรับเงิน นำส่งเงินและทำใบสรุป ใบนำส่งเงิน ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ว. ที่ ๘๒๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแบ่งงาน การบริหารงาน และมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการภายในเทศบาลตำบล ว. ประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๓ จึงถือได้ว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่โดยตรงในการรับชำระเงินภาษีป้ายและ นำเงินดังกล่าวส่งต่อเทศบาลตำบล ว. ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำฝากธนาคาร กรณีนำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ที่ศูนย์รับ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จากบริษัท ย. จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท และได้ออกใบเสร็จรับเงินภาษีป้าย (ภ.ป. ๗) เล่มที่ ๑ เลขที่ ๐๗๖ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท ให้แก่ผู้ชำระเงินไว้เป็นหลักฐานการรับชำระเงิน ต่อมาคู่กรณีได้แก้ไขสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีป้ายฉบับดังกล่าว โดยแก้ไขจำนวนเงินที่ได้รับชำระค่าภาษีป้าย จาก จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท เป็นจำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท ทั้งตัวเลขและตัวอักษร และได้ลงลายมือชื่อกำกับตัวเลขที่แก้ไขไว้ รวมทั้งได้แก้ไขวันที่รับเงิน จากวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ เป็นวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ และคู่กรณีได้นำเงินค่าภาษีป้ายที่ได้รับชำระไว้ดังกล่าวส่งมอบให้กับนาง ก. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เพียง จำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ได้แก้ไข และตามใบนำส่งเงิน เลขที่ ๓๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ คู่กรณียอมรับว่า เงินที่ไม่ได้นำส่งอีก จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว เนื่องจากมีความเดือดร้อนเรื่องเงิน ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับเงินชำระค่าภาษีป้าย จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท แล้วไม่ได้นำเงินที่ได้รับในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล ว. แต่ได้นำส่งในภายหลังเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้าย จากบริษัท ย. จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท แต่นำเงินส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล ว. ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เพียง ๒๙,๖๘๐ บาท ส่วนเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท คู่กรณีไม่ได้นำส่งและได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว นั้น ถือได้ว่าการกระทำความผิดของคู่กรณีเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว แม้ภายหลังจะได้นำเงินมาส่งคืนให้กับเทศบาลตำบล ว. แต่ก็มีได้มีผลลบถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วแต่อย่างใด

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีกระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๘ นับถึงวันที่กระทำความผิดเป็นระยะเวลา ๕ ปี คู่กรณีย่อมต้องรู้หรือควรจะรู้ว่าเมื่อได้รับชำระเงินค่าภาษีของเทศบาลตำบล ว. แล้ว จะต้องนำเงินที่ได้รับชำระพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล ว. เมื่อสิ้นเวลารับเงินในวันนั้น ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินฯ ข้อ ๑๑ ดังนั้น การที่คู่กรณีได้รับชำระเงินค่าภาษีป้าย จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท แล้วแก้ไขจำนวนเงินในสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าภาษีป้ายจาก จำนวน ๓๙,๖๘๐ บาท

เป็น จำนวน ๒๙,๖๘๐ บาท เพื่อให้เจ้าหน้าที่การเงินหลงเชื่อว่าได้รับชำระเงินค่าภาษีป้ายตามจำนวนที่ได้
แก้ไขจริง แล้วนำเงินส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินเพียง ๒๙,๖๘๐ บาท ส่วนเงินที่ไม่ได้นำส่ง จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท
ได้เบียดบังไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว กรณีดังกล่าวถือได้ว่า คู่กรณีได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย
ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และ
มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐
และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณ
และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า
การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ
และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง
ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบ
ที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครอง
ชั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุ
ปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีกระทำโดยทุจริต แต่จำนวนความเสียหายไม่มากและได้ชดใช้
ความเสียหายของทางราชการแล้ว คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณาและยอมรับความผิด ถูกดำเนินการ
ทางวินัยแล้วและมีภาระหนี้สินจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๓ เดือน
เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๙,๗๐๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น
๒๙,๑๐๐ บาท (สองหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน
เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน